

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 1099/2021

21.10.2021. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгомира Милојевића, председника већа, Биљане Синановић, Радмиле Драгичевић Дичић, Радослава Петровића и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела пореска утаја из члана 225. став 2. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене, адвоката Ђурђевке Младеновић Живковић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Трстенику К 146/18 од 03.02.2021. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 312/21 од 20.05.2021. године, у седници већа одржаној дана 21.10.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Ђурђевке Младеновић Живковић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Трстенику К 146/18 од 03.02.2021. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 312/21 од 20.05.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Трстенику К 146/18 од 03.02.2021. године окривљена АА оглашена је кривом због кривичног дела пореска утаја из члана 225. став 2. у вези става 1. КЗ и осуђена казну затвора у трајању од десет месеци и новчану казну у одређеном износу од 200.000,00 динара коју је дужна да плати у року од шест месеци од правноснажности пресуде, с тим да ће суд, уколико окривљена наведену новчану казну не плати у одређеном року, исту заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих хиљаду динара казне одредити један дан казне затвора. Окривљена је обавезана да плати трошкове кривичног поступка ближе одређене у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 312/21 од 20.05.2021. године делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљене АА, адвоката Ђурђевке Младеновић Живковић, преиначена је пресуда Основног суда у Трстенику К 146/18 од 03.02.2021. године, само у погледу одлуке о казни затвора, тако што је Апелациони суд у Крагујевцу, окривљеној АА, за кривично дело пореска утаја из члана 225. став 2. у вези става 1. КЗ, задржао као утврђену казну затвора у трајању од десет месеци и одредио да ће се иста извршити уз примену електронског надзора у просторијама у којима окривљена станује, а које не сме напуштати осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљена једном у

трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора. Жалба браниоца окривљене у преосталом делу одбијена је као неоснована, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднела бранилац окривљене АА, адвокат Ђурђевка Младеновић Живковић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) КЗ и повреде закона из члана 441. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев захтев за заштиту законитости, укине у целини побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном суду или преиначи у целини побијане пресуде тако што ће окривљену ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљене доставио Републичком јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. КЗ и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљене у поднетом захтеву за заштиту законитости указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП наводима да је погрешна одлука нижестепених судова да у конкретном случају постоје сва обележја кривичног дела из члана 225. став 2. у вези става 1. КЗ за које је окривљена правноснажно осуђена. Према наводима захтева, извршилац кривичног дела из члана 225. став 2. у вези става 1. КЗ, може бити само порески обвезник. Окривљена је оснивач и одговорно лице привредног друштва „ББ“ доо и као таква има својство само јемца платца али нема својство пореског обвезника пореза на приход од капитала у смислу члана 225. КЗ и чланова 61. и 62. Закона о порезу на доходак грађана. По мишљењу браниоца, радња извршења кривичног дела за које је окривљена осуђена, није конкретизована односно нису наведене чињенице које у конкретном случају окривљена прикрила или није пријавила, а била је дужна да пријави при чему у радњама окривљене нема ни потребне намере. Бранилац даље указује да је радња извршења наведеног кривичног дела јасно одређена у члану 61. став 1. тачка 4) Закона о порезу на доходак грађана и да се као таква разликује од правне конструкције наведене у изреци првостепене пресуде, према којој се под узимањем имовине друштва сматра неблаговремена наплата робе на одложено плаћање. Поред тога, у радњама окривљене нема намере противправности, као битног обележја сваког кривичног дела, па бранилац сматра да суд окривљену треба да ослободи од оптужбе у складу са одредбом члана 423. тачка 1) ЗКП.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Према одредби члана 225. став 1. КЗ, наведено кривично дело у основном облику чини онај ко у намери да он или друго лице избегне плаћање пореза, доприноси или других прописаних дажбина, даје лажне податке о стеченим приходима, о

предметима или другим чињеницама које су од утицаја на утврђивање оваквих обавеза или ко у истој намери, у случају обавезне пријаве, не пријави стечени приход, односно предмете или друге чињенице које су од утицаја на утврђивање оваквих обавеза или у истој намери или на други начин прикрива податке који се односе на утврђивање наведених обавеза, а износ обавезе чије се плаћање избегава прелази милион динара, а у ставу 2. да, ако износ обавезе из става 1. истог члана чије се плаћање избегава прелази пет милиона динара, казниће се затвором од једне до осам година и новчаном казном.

Из списка предмета произлази да је првостепеном пресудом окривљена оглашена кривом што је у време и на месту описаним у изреци пресуде, у стању урачунљивости, свесна свога дела и његове забрањености, чије је извршење хтела, као оснивач и директор привредног друштва „ББ“ из ..., у намери да у потпуности избегне плаћање пореза на приход од капитала, а износ обавезе чије је плаћање избегавала прелази износ од 5.000.000,00 динара, није евидентирала преко фискалне касе продају воћа коју је извршила физичким лицима и остварени приход у износу од 69.887.388,00 динара није уплатила на текући рачун привредног друштва већ је исти задржала за себе, а што представља узимање имовине и коришћење услуга привредног друштва од стране власника за приватне потребе, избегавши да при томе обрачуна и уплати порез од капитала у износу од 12.333.068,49 динара, поступајући тако супротно одредбама члана 61., 99. и 101. Закона о порезу на доходак грађана, на који начин је буџет Републике Србије оштетила за укупан износ од 12.333.068,49 динара.

У овако описаним и утврђеним радњама окривљене АА, по налажењу Врховног касационог суда, стичу се сва законом прописана субјективна и објективна обележја кривичног дела пореска утаја из 225. став 2. у вези става 1. КЗ, за које је окривљена правноснажно оглашена кривом.

Врховни касациони суд, супротно наводима захтева, налази да су првостепени и другостепени суд правилно закључили да је окривљена АА била порески обвезник јер се по решењу Агенције за привредне регистре водила као оснивач и директор привредног друштва „ББ“ доо из

Имајући у виду изнето, Врховни касациони суд, насупрот наводима захтева браниоца окривљене, налази да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП па су стога наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Ђурђевке Младеновић Живковић, неосновани.

Бранилац окривљене у захтеву за заштиту законитости наводи да је нижестепеним пресудама учињена повреда закона из члана 441. став 1. ЗКП и полемиче са чињеничним утврђењима у правноснажним пресудама, односно указује на повреду члана 440. ЗКП и погрешну оцену доказа. Међутим, како наведене повреде у смислу члана 485. став 4. ЗКП не представљају законом дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости окривљенима преко бранилаца, то Врховни касациони суд у овом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљене није разматрао.

Из изнетих разлога Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.**

**Председник већа-судија
Драгомир Милојевић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић